

ननुच एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरालेत्यादि श्रुतिप्रतिपादितं विष्णुं कथं न विदुः कुतो वा तेषां तस्मिन् प्रवेशस्तत्राह नैषामिति निष्किंचनानां निरस्तविषयाभिमानानां महत्तमानां पादरजसाभिषेकं यावन्नवृणीत तावत् श्रुतिवाक्यतो जातापि एषां मतिरुरुक्रमस्यांघ्रिनस्पृशति न प्राप्नोति असंभावनादिभिर्विहन्यत इत्यर्थः अनर्थस्य संसारस्यापगमोयदर्थः यस्यांघ्रिस्पर्शिन्याः मतेरर्थः प्रयोजनं महदनुग्रहाभावान्न तत्त्वनिश्चयो नापि मोक्षस्तेषामित्यर्थः ॥ ३२ ॥ निरस्यत चिक्षेप ॥ ३३ ॥ अमर्षो असहनं तेन सहितयारुषा आविष्टो व्याप्तः कषायी भूते आता

नैषां मतिस्तावदुरुक्रमांघ्रिस्पृशत्यनर्थापगमोयदर्थः ॥ महीयसां पादरजोभिषेकं निष्किंचनानां नवृणीत यावत् ॥ ३२ ॥ इत्युक्तोपरतं पुत्रं हिरण्यकशिपूरुषा ॥ अंधीकृतात्मा स्वोत्संगान् निरस्यत महीतले ॥ ३३ ॥ आहामर्षरुषा विष्टः कषायी भूतलोचनः ॥ वध्यतामाश्वयं वध्योनिः सारयत नैर्ऋताः ॥ ३४ ॥ अयं मे भ्रातृहा सोऽयं हित्वा स्वान्सुहृदोऽधमः ॥ पितृव्यहंतुर्यः पादौ विष्णोर्दासवदर्चति ॥ ३५ ॥ विष्णोर्वासाध्वसौ किं नु करिष्यत्यसमं जसः ॥ सौहृदं दुस्यजं पित्रोरहाद्यः पंचहायनः ॥ ३६ ॥ परोप्यपत्यं हितकृद्यथौषधं स्वदेहजोऽप्यामयवत्सुतोऽहितः ॥ छिद्यात्तदंगं यदुतात्मनोऽहितं शेषं सुखं जीवति यद्विवर्जनात् ॥ ३७ ॥ सर्वैरुपायैर्हतव्यः संभोजशयनासनैः ॥ सुहृल्लिङ्गधरः शत्रुर्मुनेर्दुष्टमिवेन्द्रियम् ॥ ३८ ॥

लोचने यस्य ह्येनैर्ऋताः राक्षसाः ॥ ३४ ॥

वत्थ्यत्वे हेतुः यतोयं मे भ्रातृहा कुतः यो विष्णोः पादौ दासवदर्चति तत्पक्षपातीत्यर्थः अतः स एवायमित्यन्वयः ॥ ३५ ॥ अहो विष्णुरप्यविश्वसनीयं किमिति स्वीकृतवानित्याह विष्णोर्वेति अहात् जहौ ॥ ३६ ॥ ननु तवायमपत्यं च कथं वध्यस्तत्राह परोप्यौषधमिव हितकृत् चेत्तदपत्यमेव ज्ञेयः सुतः स्वदेहजोऽपि अहितश्चेत् आमय इव आस्तां मम तास्पदस्य कथा अंगमपि च यत् करचरणादि तदप्यात्मनोऽहितं चेच्छिद्यादेवेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ अतः सर्वैरुपायैर्हतव्यः संभोजो भोजनं भोजनादिषु विषादिप्रयोगैरित्यर्थः यथा दुष्टमिन्द्रियं मुनेः शत्रुः ॥ ३८ ॥